EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 22/10/2022 a les 07:30

?Normes a la carta

No acostumo a fer ús del transport públic. Un dels grans avantatges de viure a Manresa és tenir-ho a tocar gairebé tot. Em sembla un veritable luxe anar caminant al mercat, a correus, a renovar el passaport o a fer infinitat de gestions. Quan es tracta d'anar cap a Barcelona, però, les comunicacions es compliquen. La inversió en temps per arribar fins a la ciutat comtal en transport públic és encara avui dia força elevada per a aquells que vivim amb presses per intentar arribar a tot. Sigui com sigui, quan no haig de fer res urgent vaig cap al tren amb resignació i algun llibre que tinc a mitges sota el braç, perquè sé que el trajecte em permetrà avançar força (en) la lectura.

Tot i que en tinc més, avui vull compartir dues de les meves darreres experiències a rodalies. En la primera, un noi jove, de complexió forta, va pujar a Vacarisses amb una maleta enorme que calia esquivar per accedir a un seient. A la mateixa parada, però, també va pujar el revisor. Quan li va demanar el bitllet, el noi va dir que no en tenia sense immutar-se. El revisor el va convidar a baixar a la següent parada, després de dir-li que si el tornava a enxampar sense bitllet el multaria. Durant el mateix trajecte, a Terrassa Est, el revisor va tornar al vagó i va demanar el bitllet a un altre noi que acabava de pujar. Tenia uns trenta anys. No vaig poder entendre el seu idioma. El revisor, tampoc. Finalment, va ficar la mà a la butxaca i va treure un bitllet, que va resultar ser d'un altre dia. A partir d'aquí recordo una conversa fallida que passava per demanar DNI i adreça, fins que un revisor força desesperat feia baixar el noi a la parada següent.

Fa temps hauria considerat aquestes experiències inversemblants, però considerant l'escàs ús que faig del transport públic i la diversitat d'escenes que he presenciat des de Manresa a plaça Catalunya, més aviat diria que són freqüents i més del que voldria creure. Sempre he pensat que pagar impostos per aconseguir millores que beneficiïn el conjunt de la societat té sentit. No entenc ni comparteixo que no es respectin les regles amb tanta lleugeresa. Sembla mentida que avui dia en un país desenvolupat com el nostre les normes se saltin i es respectin a la carta.